

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groot Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Een blad afzonderlijk 4 centieme.
Een blad afzonderlijk 10 centieme.
De abonnemeten zijn vooraf betaald.
Aankondigingen : 15 centieme per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikelen vooraf of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

Concordia. — Witte Lelie. — Vastenavond Zondag 5 Maart, om 3 uren namiddag en 8 uren 's avonds :

ROOND AMBIORIX

Revue voor Tongeren en omstreken,

in 3 bedrijven, waarin een aantal tafereelen. Groot orkest.

Prijzen der plaatsen : Voorbehoudene stoelen, fr. 1,50 — Eerste rang, fr. 1 — Tweede rang, fr. 0,50

TONGEREN, DEN 25 FEBRUARI 1905.

VAN ALLES WAT.

De Courrier de Bruxelles gaat voort met geheime stukken der Belgische vrijmetselarij af te koudigen.
Uit de laatste volgt :
1° Na de kiezing van 1900 werden de vrijmetselaars-volksvertegenwoordigers en senators in de groote logie van Brussel onthaald. De logie hield voor hen eene bijzondere zitting. Zij dansen gelijk de logie schiefte.
2° De wetten worden eerst in de logie door de vrijmetselaars heraanmd.—Zoo geschiedde het vroeger met de ongelukkige schoolwet. Zoo gebeurt het nu met de maatregelen van vervolging, die de vrijmetselaars reeds bereiden en koestven voor het geval dat zij zouden weer aan 't hoofd geraken. Ten bewijze het geheim onderzoek door de logie bevolen tegen kloosters, katholieke scholen en inrichtingen.
3° In de logie hebben zoogezegde vrijmetselaars-luifelijken plaats.
Tot heden heeft niet een vrijmetselaarsblad het gewaagd een enkel der menigvuldige onthullingen van den Courrier de Bruxelles in twijfel te trekken.
4° Bij het dus onloochenbaar bewezen dat het land onder de dwingelandij der vrijmetselarij zou vallen, indien de katholieken de meerderheid moesten verliezen.

De doorluchtige prelaat dr de Waël, zegt in een boek over Z. H. Paus Pius X als volgt :
« Het is merkwaardig welke rol het getal negen speelde in het leven van den Paus, sedert dat hij priester gewijd werd.
— Joseph Sarto was 9 jaar op zijn eersten post, als onderpastoor te Tombo; hij was eveneens 9 jaar pastoor te Zahovo; hij behoorde 9 jaar lang tot het kapittel van Treviso; hij was 9 jaar bisschop van Mantua, ook negen jaar patriark te Venetië.
— Dan werd hij Paus. Mochten de negen jaren van het pausschap ver overschreden worden.

EEN GEVOEL DER KATHOLIEKE MILICIEWET. De stad Brugge moest aan het legde 90 mannen leveren. Na dit jaar kwamen op de lijst der loters 30 vrijwilligers van beroep voor. Van die vrijwilligers tellen er 22 af van het g al soldaten door Brugge te leveren. Die 14 anderen dienen om het getal van 1800 vrijwilligers, door de wet bepaald, te volledigen. Daaruit volgt dat er te Brugge, in de plaats van 90 jongelingen, maar 77 voor hun lot moeten optrekken. Dit is voorwaar eene schoone verlichting van den soldatendienst, door de katholieken ingevoerd nietaangestane de tegenwerking van liberalen en socialististen.

Influenza. De ware en eigenlijke oorzaak van die ziekte is nog onbekend, zoo 't schijnt. 't Is zag er nog zoo frisch en jong uit, dat ze hem onmogelijk om den hals kon vallen. Maar zij overwon spoedig hare verlegenheid, die een gevolg was van hare verlamming. Deze kon even goed doorgaan voor diepe andoening; want zij hield de hand van den major vast, en zij zacht sprak en moede deed om de tranen, die in hare ogen opwelden, terug te dringen; « Trouwste, beste vriend mijnner ouders, wees ook zulk een vriend voor de kleine Hilda! »
Ze zag hem hierbij innig aan. Annetta hield zich bescheiden en schuw op den achtergrond; zij ook was in hoogte mate verast. Ze had echter geen tijd om na te denken, want de major wendde zich thans tot haar, nadat hij Hilda hartelijk had welkom gezegd.
De laatste laatste zij haar voor te stellen : « Mijn rechteoende, jufvrouw Norden, die — te haperde een oogenblik, doch vervolgde toen met vrochtere oogen — die de goede om hans zou vriendelijk was, als de vriendin van zijne Hilda uit te noodigen naar hier te komen! »
« En aan wie om hans, sprak de major glimlachend, grooten hals verschuldigd is voor zoek heeft voldaan, waarmede u aan zijn verzoek heeft voldaan. Van vorenzen om u hier te zien, jufvrouw Norden. Kom, dames, mijnne moeder wacht u. »
Zacht school Hilda haren arm door den zijnen.
« Mag ik u ondersteunen? Welk ongeluk is u overkomen? » vroeg ze bezorgd.
« Ik heb den voet gebroken, doch hij is bijna weer genezen, maar een oude « invalide » als ik, doet het toch een groot genoezen zulk een voortreffelijke steun te vinden in een lief meisje. Het was zeer lief van de kleine Hilda, dat ze om hans niet vergat en zijn verzoek inwilligde. Maar ik sta verbaasd dat mijn wilde lieveling tot zulk een lijne jonge dame is overgegaan! Door Gauthers mededeling was ik weliswaar hierop enigzins voorbereid doch de verandering tusschen den tijd dat ik kleine Hilda voor het laatst zag en thans, is overweldigend groot.
— Die verandering bepaald zich alleen tot het uiterlijke, om hans, Gij hoort, ik neem u met bij denzelfden naam als vroeger. Mag ik dat blijven doen?
Hare naive vraag hielp hem prachdig uit de

waar de geleerden beweren dat die betrouwelijke kwaal, gelijk alle andere, te wijlen is aan een levendig (vivacoh), een stokkeling (bacille), dien Bleijder zou ontdek hebben in 1890, maar ze weten in alle geval maar weinig van de ontwikkeling ervan en van de oorzaak der verscheidenheden die de ziekte medebrengen.
't Schijnt dat deze kwaal oorspronkelijk is uit Midden-Azië. 't Is daar dat ze, om zoo te zeggen, jaar uit jaar in woekert, en van daar verspreid gerakt, van tijd tot tijd in Europa. Men meent dat ze meest naar 't Westen nitzelt.
In 1870 indertdaad, was de ziekte eerst de Astrakhan; van daar verspreid ze zich verder in 't Westen; in Februari is ze te St-Petersburg; in Duitschland en Engeland in Mei; in Frankrijk in Juli; van daar wijkt ze uit naar Italië, Spanje en Portugal in December.
De ziekte reist gemakkelijker en rapper nu dan eerst is; 't is de wind niet die er de kiemen van zaait, maar 't zijn de reizigers zelven die de ziekte mededragen van uit de streek die met de kwaal besmet is. Overal bijna ziet men de influenza eene eerste woekeren in de steden die met eene ijzeren weg bediend zijn, en de steden die a geriefelijk zijn door — sneltrains — zijn de eerste die van de kwaal weten te spreken.

De plaag van 1780 was zes maanden op reis, om van St-Petersburg te Parijs te geraken; in 1847 't was zes weken; in 1880 en het was maar eenige dagen.
Een andere daadzak die bewijst dat het voortzetten te wijlen is aan reizend; hielden — of reizende — zaken, zooals brieven, pakken, reiszakken, enz. — en niet aan de lucht of den waaienden wind, 't is dat de gezandten er bijna telkenwilt vrij en ontslagen van zijn. In tijd van influenza is er niets dat gezonder is, dan in 't gevang te zitten. Niets, 't en zijn mischien de vuurtorens onde lukens, waar er geen levende ziel op en klint.
In Engeland tijdens de plaag van 1889 waren er, op 67 bakken, maar vier zakken die van de kwaal leden, en nog hadden ze de ziekte opgekata in andere plaatsen waar ze hoerschte.
Sedert 1880 is de influenza als bijeenlede; 't eerste jaar was ze nog al niet erg; 't volgende jaren, het tweede en 't derde bijzonderlijk, was ze erger en wreder. Nu is ze thuis bij ons; alle jaren herneemt ze, den eenen keer met meer gewalt dan den ander. Warm in zijn het blijven en eens linkj vergezen zijn er de best; genees- en behoeftmidde-len er legen.

GEMEENTERAAD VAN TONGEREN.
Zitting van Zaterdag 18 Februari 1905.
Tegwoordig : M. MEYERS, burgemeester, DELVOIE, schepen; DECKERS, MOUYA, JACQUES, SCHAETZEN, STOFFELS, VONCKEN en ZEETERS, leden.
Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.
Men gaat vervolgens over tot de kiezing van

zag er nog zoo frisch en jong uit, dat ze hem onmogelijk om den hals kon vallen. Maar zij overwon spoedig hare verlegenheid, die een gevolg was van hare verlamming. Deze kon even goed doorgaan voor diepe andoening; want zij hield de hand van den major vast, en zij zacht sprak en moede deed om de tranen, die in hare ogen opwelden, terug te dringen; « Trouwste, beste vriend mijnner ouders, wees ook zulk een vriend voor de kleine Hilda! »
Ze zag hem hierbij innig aan. Annetta hield zich bescheiden en schuw op den achtergrond; zij ook was in hoogte mate verast. Ze had echter geen tijd om na te denken, want de major wendde zich thans tot haar, nadat hij Hilda hartelijk had welkom gezegd.
De laatste laatste zij haar voor te stellen : « Mijn rechteoende, jufvrouw Norden, die — te haperde een oogenblik, doch vervolgde toen met vrochtere oogen — die de goede om hans zou vriendelijk was, als de vriendin van zijne Hilda uit te noodigen naar hier te komen! »
« En aan wie om hans, sprak de major glimlachend, grooten hals verschuldigd is voor zoek heeft voldaan, waarmede u aan zijn verzoek heeft voldaan. Van vorenzen om u hier te zien, jufvrouw Norden. Kom, dames, mijnne moeder wacht u. »
Zacht school Hilda haren arm door den zijnen.
« Mag ik u ondersteunen? Welk ongeluk is u overkomen? » vroeg ze bezorgd.
« Ik heb den voet gebroken, doch hij is bijna weer genezen, maar een oude « invalide » als ik, doet het toch een groot genoezen zulk een voortreffelijke steun te vinden in een lief meisje. Het was zeer lief van de kleine Hilda, dat ze om hans niet vergat en zijn verzoek inwilligde. Maar ik sta verbaasd dat mijn wilde lieveling tot zulk een lijne jonge dame is overgegaan! Door Gauthers mededeling was ik weliswaar hierop enigzins voorbereid doch de verandering tusschen den tijd dat ik kleine Hilda voor het laatst zag en thans, is overweldigend groot.
— Die verandering bepaald zich alleen tot het uiterlijke, om hans, Gij hoort, ik neem u met bij denzelfden naam als vroeger. Mag ik dat blijven doen?
Hare naive vraag hielp hem prachdig uit de

een nieuwe schepen, in vervanging van den betrouwd heer D'Elvoie.
M. Modyve wordt gekozen met 5 stemmen, tegen 3 aan M. Voncken en 1 aan M. Van Ormelingen gegeven.
M. Modyve legt den eed af en wordt ginstalleerd.
M. Van Ormelingen treedt de zitting binnen.
M. de BURGEMEESTER geeft lezing van verschillende mededeelingen, onder anderen van een brief van M. van Gommere van 10 Februari, betreffende de vergrooting van het Kerkhof, en mededeelingen dat het Gouvernement tusschen komt voor 3/12, en de Bestendige Deputatie voor 1/12 in de onkosten.
Uit de ontleding van het drinkwater, gedaan door M. Vreux, blijkt dat de hoedanigheid van het water uitmuntend is.
Een brief tot het Collegie gericht door M. Voncken, vraagt dat de kwestie der afwerping van de wal achter de Maestrichterstraat, op de dagorde zou gebracht worden.
M. de BURGEMEESTER heeft ondertusschen eene nieuwe petitie ontvangen vragende de afwerping van het gedeelte der wal tusschen den schuttersgraven en het Vermeulenstraat. Deze kwestie zal door de bevoegde commissie onderzocht en het dagorde der volgende zitting gebracht worden.
Betreffende de openbare verlichting heeft de bevoegde commissie verschillende voorstellen van verlichting ontworpen: 1° Het stichten van een gasfabriek; 2° Van eene Maat-chappij van acetylene verlichting; 3° Bij middel van gewone petrolee en 4° Door de electriciteit. De commissie zal zich opnieuw vereenigen om deze verschillende ontwerpen te onderzoeken.
Verschillende petitien van onderwijzers en onderwijzeressen en gemeentebestamben, eene verhooring van jaarwilde vragende, worden aan den dag medegeleed.

M. de BURGEMEESTER geeft lezing van eenen brief van inwoners van Froeren, klagende over de verlamming aangebracht in het aangelegen van den baurspoorweg Wilhooge-Froeren tot Tongeren. Zij protesteren tegen de verandering van het plan en die te tram van hune gemeente verrijpt. Zij vragen dat men terug komt tot het eerste ontwerp, dat minder duur is en waardoor de tram den steenweg zou volgen. Te dien einde zou men aan het Bestuur van Brugge en Wegen vragen de sterke heiling te verminderen tusschen Froeren en Wilhooge.
Volgens een schrijven der Nationale Maatschappij der Baurspoorwegen, mag men verhooren dat de werken zullen geëindigd zijn voor de maand September.
De raad gaat over tot de dagorde :
1. — *Dagorder over een verlamming der Gemeentebestamben van den 7^{den} Januari 1904.*
Op 31 December laatste was er in kas eene som van 10.735,35 fr.
2. — *Begroting van 1905.*
De lezing van het meeste deel der artikelen der begroting wordt gedaan zonder opmerkingen.
Eene som van 400 fr. als verhooring der jaarwilde van den heer Gemeentenvoanger, wordt gestemd, wegens vermeerdering van werkzaamheden tengevolge de waterbedijng.

Ten gevolge van overlast van bezigheden, die nog dagelijks aangroeven, heeft het Collegie beslist een beambte toe te voegen aan den heer Gemeente secretaris. Deze beambte zou verschijden dagen per week, en op sommige tijdstippen alle dagen, behulpzaam zijn op het secretariaat, en bijgevoel op de hoogte moeten zijn der stadszaken. Dit ambit zou niet bestendig

zijn. Eene som van 450 fr. is tot dit einde in de begroting gescreven.
Een nog al lange lijst openbare werken is in de begroting gescreven: Brug over den Jeker, hersteling van het dak der Gemeenteschool, planting van sommige straten, maken van putten, enz.
De som van 200 fr. betreffende de spaarboekjes voor nieuwgebooren, wordt afgeschaft.
Men schrijft insgelijks in: Eene som van 15.000 fr. voor het plaatsen van den weg van Bloir, 500 fr. voor de gemeente-schoolen, 2000 fr. voor het maken van een oudheidsmuseum, 25 fr. toeleg voor het monument de Merode; verchielende sommen voor de herstellingen aan het stalluis, het heroprichten van het paroen, enz.
Aan het artikel: *Openbaar onderwijs*, zegt M. de Burgemeester dat men zal moeten beslissen over de aanneming eener lapere school, bestemd door de Broeders. Maar den school ontvank reeds toelagen van Staat en Provincie. De stad zou van einde September tot Februari 1250 fr. moeten betalen, en na de aanneming 3000 fr. per jaar.
M. VONCKEN vraagt om uitleggingen te geven, wanneer men dit punt van de dagorde zal bespreken.
3. *Phylaxfontein. — Tuin. — Opvoeding — Openbare verlichting. — Gasfabriek.*
4. *Phylaxfontein op de waterkracht. — Verkoop van land. — Bedrijfszaken. — Vergoeding voor vastgesteld gelijkvormig de wet.*
5. *Hulphandbraker der armen. M. Leunis. — Jaarwilde. — Vaststelling.*
De jaarwilde wordt vastgesteld op 430 fr.
6. *Middelbare school. — Bijzondere toelagen van 452,14, totkint van 1904. — Goedgekeurd.*
7. *Waterbedijng. — Compleur van 25°.*
Weigering van bedijng.
De raad besluit het reglement toe te passen.
8. *Aanneming eener private hofschool voor juffvrouwen. — Tusschenkomst des stad.*
M. VONCKEN verklaart zich een hardnekkige tegenstander der aanneming, omdat geene enkele k्लाught geel is tegen de gemeente school, noch tegen het onderwijzend personeel, noch tegen het onderwijs. Er zijn 370 leerlingen in deze school, en er zijn klassen waar 80 leerlingen opzigt. Niettegenstaande de dranking die gebruikt werd, telt de nieuw school slechts 80 leerlingen. De aanneming beantwoordt aan geene enkele noodwendigheid en is eene financieele ramp voor de stad. Het cijfer aangehaald door M. den Burgemeester maakt voor het totaal van 10 jaren aanneming, eene som van 30.000 fr. waarmede men de stad gaaf in schuld steekt. Dit is geldverspilling, 30.000 fr. gegeven aan Kleinlerkers, aan vreemdelingen die men niet kent.
M. SCHAETZEN. — Deze brave lieden storen niemand en te meer men vindt vroemeltingen in alle leerars-korpen.
De nieuwe school laat alle vrijheid aan de vaders der huisgezinnen en ontsaft de stad van nieuwe, zeer veel geld kostende gebouwen op te richten. Hij zal altoos de uitgaven voor de verbetering van het gemeente onderwijs steunen, doch wil niemand dringen er gebruik van te maken.
M. de BURGEMEESTER zegt dat men geene grieven heeft tegen het onderwijs, noch tegen het personeel der Broedersschool. Gij hebt in deze school ingevolge eene gewoonte, en gij haalt cijfers aan die onnauwkeurig zijn. Men moet niet door 10 vermenigvuldigen wanneer men eene begroting voor 1 jaar stemt. Er is geene klas in de gemeente school die 80 leerlingen telt. De bevolking der klassen is deze: 10 leerlingen, 40 leerlingen, 20 en 25, en het grootste getal, als al de ingescreven leerlingen

aanwezig zijn is 65. Men heeft niet de minste dranking gebruikt, ende school der Broeders telt niet 80 maar 40 leerlingen. Uwe partij heeft, sinds het begin van het jaar, een uitzinnig veldtocht gevoerd tegen het onderwijs in onze stad. Uwe ingehanden beweren dat de klas van M. Corwarem meer dan 100 leerlingen telt, zij randen M. Neissen aan omdat hij geene klas meer houdt, zij bekibbelen de inrichting van een hooger leerang, enz. Een voorstel van M. Neven, waardoor twee onderwijzeressen in beschikbaarheid werden gesteld, is nietig verklaard geworden door het Gouvernement. Indien er personen zijn die kwadl doen aan het onderwijs, dan zijn het degene die nwe stelsels verdedigen.
M. de BURGEMEESTER is ook partijganger van het Godsdiensit onderwijs en zal dus de aanneming stemmen.
M. VONCKEN zegt dat als er geene grieven zijn tegen de Broeders dan te nemen. Hij zal tegen de aanneming stemmen. 't is 'n princip; 2° Omdat zij aan geene noodwendigheid beantwoordt, en 3° Omdat zij eene financieele ramp voor de stad is.
M. de BURGEMEESTER, zegt dat zoo er geene grieven bestaan tegen de gemeenteschool, hij nochtans niet gezegd heeft dat het onderwijs er uitmuntend is. Ofschoon wij jaarlijks 140.000 fr. aan onderwijs uitgeven, staan wij niet aan 't hoofd der provincie. Op financieel gebied moet men niet rekenen op gunstigheid; er is enkel kwestie van 12 a 1300 fr. en 3000 fr. bij welke verhooging der gemeenteschool, herstellingen aan het huis van den heer bestierder, enz. dient uw ontwerp in en wij zullen de vergelijking maken. Bij kent de Broeders niet ik en den toestand hunner school door de officiele verslagen. In 1883, hoorde men hier dezelfde opmerkingen, wegens de Bewaarschool der Zusters. Niettemin werd de school aangehouden, en de stad genoot hierdoor eene jaarlijksche besparing van ten minste 2000 fr. Bij iedere kiezing draagt gij zorg te verklaren dat gij deze school zult behouden. De Broeders geuen een onderwijs voor weinig geld, wat anderen ons niet zouden kunnen verschaffen voor dezelfde som. Men zou geene onderwijs kunnen geven voor 3040 fr. Ook is dit cijfer niet overdeven.

M. de BURGEMEESTER stelt al de argumenten van M. den Burgemeester niet betasteken. Indien de stad onderwijs gaf in gebouwen gelijk aan die der Broeders, zouden haar de subsidien ontrokken worden. De lokalen zijn ongezond en gelijk aan kelders. De stad doet geene besparing, en zoo gij een referendum intricht, zou het voorstel verworpen worden.
Ter stemming gelegd wordt het princip der aanneming gestemd met 7 stemmen tegen 3.
Het contract van aanneming wordt alsdan besproken. Het ontwerp geeft aanneming tot talrijke opmerkingen van M. Voncken, welke door M. den Burgemeester en M. Schaetzen weergeleed worden.
Deze laatste stelt eene wijziging voor ingevolge dewelke het getal klassen zal kunnen vermeerderd worden inden het cijfer der leerlingen die recht op het kostelooze onderwijs hebben, gemiddeld meer dan vijftig per klas bedraagt; dit is te zeggen zeventig leerlingen maximum voor de laagste klas en minder in de hoogere klassen.
Het gemiddeld getal der leerlingen in de klassen der gemeenteschool is hedenaans 32.
De wijziging van M. Schaetzen voorgesteld zal aan het advies der Inspecteurs van het Onderwijs onderworpen worden.
9. *Private Bewaarschool, hernieuwing der aanneming.*
Nu, hij moet weten wat hij doet! Wil hij zich in zijn eigen huis uit den zadel laten lieken, ik kan er niets aan veranderen. Hij echter zal de kleine met haar betoverend schitterende oogjes niet onder den duim krijgen. Intusschen, ze is lieftalig en verstant en het huis heeft eenigzins geuef voor alle. Als hanc haar en minster eens gelukkig wil maken... ik heb er niet tegen!

Toen eenigen tijd later de beide meisjes hare kamer wenschten op te zoeken, en men elkan der voor de eerste maal goeden nacht wensche, maakte de oude dame een nauwelijks merkbaar onderscheid. Vriendelijk hield ze Annetta's hand een oogenblik in de hare, terwijl ze zacht sprak :
— Kom mijn gedurig eens opzoeken, als het u in de kamer eener oude vrouw niet al te zeer verveelt. En nu, mijn kind, goeden nacht! Slaap wel, om hohensansen!
Tezelfder tijd zegde de major :
— Slaap wel, kleine Hilda, in uw nieuw thuis! Mogeel gij u er gelukkig gevoelen!

VIII.
Kleine Hilda.
De scherpe blik der oude dame had goed gezien. Het gekende zoolz zij verwacht had. Enige weken later was hohensansen neme genomen vesting en had het een nieuwen en lieber gekregen. De major was afgeest. Dit wil zeggen, hij en zijn geliefd huis stond onder het bevel van de schoone Hilda.
Het is wreed, hoe gaarne sommige menschen zich laten dwingen, inzonderheid die van het sterke geslacht — altijd op den voorgrond gesteld, dat de kleine dwingeland school of zeer verstante is. Hilda was beide in bovenste vriendelijk, vrolijk en steeds geneigd om voor zich in. Van den heer des huizes af tot den kleinsten stafjongen toe — allen deden hun best om hare wenschen te raden en te vervullen. Hilda vond dit zeer aangenaam. Ze was in een ommekeer 's thuis in het oude kasteel. Als een huns teruggekeerd kind babbelde ze met al de oude dienstboden; voor ieder hunner had

ze een vriendelijk woord, een knikken of een lachken.
Kortom ze was de jonge meesters, en als de dolle baron van Echten eens teruggekomen was, zou hij over zijne kleindochter tevreder geweest zijn, dan hij ooit over zijne zachte, geduldige dochter gewoest was.
Dikwijls zegde de oude van Burghofen dit in zichzelf. Hoofdschuldend, niet zonder een weinig wantrouwen, sloeg ze Hilda gade, maar allengs kwam zij ook tegen haren wil onder den invloed van hare lieftaligheid en onghoed.
— Ja, bekende ze eerlijk, ze brengt zonne-schijn in huns. Hanc heeft er jarenlang niet zo opgewekt uitgezien! 't Als hij haar maar niet te zeer vervont!
Hans von Burghofen was intusschen al schoon hierop op weg. Hij en zijne kleine Hilda waren onafscheidelijk metgevoelen. Het kind stelde belang in alles. Men kon haar zoo gemakkelijk bij maken en onderhouden. Dank zij zijne goedheid van Hilda alles, wat zij eens gewenscht had; keurig ingerichte kamers had te zerer beschikking; dienstboden, rijtuigen, rijkdommen — in 'en woord, mijn hartje walt ge met 7 Daerenboven werd hij in overvloed. In den meest kiescheis vorm werd haar een ruim spellegeld bezorgd; iedere maand van ze het op haar naaitalje, verborgen onder bloemen. Ze kreeg zoolvel, dat ze dikwijls niet wist, waarvoor ze het uit zou geven.
Doch het geld is rond en wil gaarne rollen; het brandte haar in de handen. Hoe gelukkig zou eene vierde deel ervan haar vroeger hebben gemaakt, in den tijd toen ze zoo gaarne schoone toiletten wenschte, doch geen geld bezat om te koopen. Nu had zij het geld, maar sierden kon zij niet koopen — ze was immers nog in den rouw. Doch ook hare rouwtoiletten waren sierlijk en smaakvol.
[Wordt voortgezet].

verlegenheid, die zich een oogenblik van hom dreigde meester te maken. In zijn herinnering leefde Hilda als kind en naar hare brieven te oordeelen had hij gedacht, dat ze dit thans nog tamelijk wet zijn zou. En nu stond ze voor hem in den volsten blaaz haar achttien jaren, het juiste evenbeeld hanc moeder, die hij in zijne jeugd zoo innig had lief gehad.
Als hij aan den tijd dacht, scheen hij in zijne eigen oog en een oud man. Zijn haren begonnen te grijzen. Niet onder sporen na te laten, was de tijd over zijn hoofd heersgezand. Veel had hij doordleed; daarom was hij de wereld moedel geworden. Met de twa ze jonge meisjes die heden zijne huis bezaantelen, schenen opnieuw een klein stakje wereld binnen te dragen en zijne stille, vreeszake landelijk rust. Evenwel — hij moest tevreden zijn, hij zelve had ze gecroepen om zijn huis op te vroolijken.
In de behagelijk ingerichte tonenkamer werden de jeugdige gasten opgewacht door eene achtjarige vrouw. Burghofen's moeder bracht daar het grootste deel van het jaar door. Het deakbeel van den major om voor deze in Hilda een zelschaps-jufvrouw te vinden had er veel toe bijdragen om zijne uitnooing tot deze laatste te bespedigen, doch zijne zoolde bedelingen vonden bij de oude dame zelve weinig bijval.
Ik moet niet huns, sprak ze, of het aangeen om voor mij elz, zulk een jong meisje in mijn onmiddelijke omzeving te hebben, mischien zelve meer behoeft aan gezelligheid heeft, dan dat zij mij die brengen zal. De jeugd is niet als wij; hanc is het haar hier in onze landelijke eenzaamheid spoedig vervelen. Gest maar eens dacht, het jonge meisje kan u nog veel eens tot het zinn. Vergeet niet, dat ze een kleindochter van den onden Echten is!
Den major was het bij deze woorden angstig te moede geworden en hierna had het besluit om Hilda en vriendin mede te laten brengen, zijn ontstaan te danken.
Opmerkaam sloeg hij Annetta Norden gade terwijl hij de beide dames naar zijne moeder geleide en stond veranderd over haar lief gezicht met de schoone, teuringe oogen. Oik hare schitterende lachgeheid beviel hem. Hij behandelde haar met de meeste hofteijkheid,

Goedgekeurd met 9 stemmen tegen 1 onthouding (M. Voncken).
De raad keurt vervolgens goed de stadsbegroting voor 1905, als ook de begroting en de rekening van D. L. V. Kerk, de begroting en rekening der Burgerlijke Godshuizen en de begroting van het Armenbureau.
De raad hernieuwt het mandaat van M. Berden als lid van het Armenbureau, en noemt M. Jos. Jorissen als beambte op het Stadssecretariaat.
M. Jacques Christiaens wordt benoemd voor het amandek der straatlantaarnen, en de echtgenote Moesen-Gullens voor het ransgen van het stadhuus.
Het is met de diepste voldoening dat onze medeburgers de benoeming van den achtereik amht van Schepen der stad Tongeren vernomen hebben.
Indertdaad, deze keus is uitmuntend. De gekroonde kennissen in zaken van M. Modyve, die gver welken hij steeds in den raad aan den d'g geleger heeft voor de verdediging der belangrijke zaken lastgevers, als ook zijne onwankelbare ghetheid aan de goede zaak, duiden heel natuurlijk M. Modyve de stemmen zijner collega's aan.
Wij sturen M. Modyve onze hartelijkste gelukwenschen en hopen hem lange jaren het schepensambit te zien vervullen!
Ad multos annos!

STADS- en PROVINCIENIEUWS.
Paardemarkt te Tongeren, DONDERDAG 6 APRIL.
Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 441 koeken en kalveren, 233 vette varkens en 4548 magere varkens, 0 schapen.
Apotheek. — Zondagsrust.
ZONDAG 26 FEBRUARI zal de Apotheek van M. SWINKELS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.
GENOOTSCHAP VAN DEN HEILIGEN VINCENTIUS A PAULO. — Voordrachten van Apotheek, gegeven door M. den Abt Meens, aan de Heeren der stad.
Dinsdag 28 Februari, om kwart voor zes uren, in het Kapittel van O. L. V. Kerk, VI° Voordracht. — Onderwerp :
Les mautaises lectures, 3e obstacle à la Foi.
Volksbond St-Maternus.
Zondag 26 FEBRUARI aanstaande, om 8 ure 's avonds, **Concert van Bromphloa**, geleed door de trekking eene **TOMMILLA**.
Vrije toegang uitsluitelijk voor de leden en hune familie. — Kinderen onder de 10 jaar worden niet toegelaten.
N. B. — Dit bericht zal dienen als uitnooingskaart.
Her Bstruwa.
— **Volksbond St-Maternus.** — Wij vernemen dat in eene vergadering van het Hoofdbestuur van den « Volksbond », dezer dagen gehouden, M. Jos. Delvoie, Advokaat en Provinciaal raadslid te Tongeren, met eenparigheid gekozen werd tot Voorzitter dezer bloeiende werklieden-vereeniging, in vervanging van zijnen betrouwd vader, M. D'V. Delvoie, zalliger.
Beterre keus zou het bestuur voorzeker

zag er nog zoo frisch en jong uit, dat ze hem onmogelijk om den hals kon vallen. Maar zij overwon spoedig hare verlegenheid, die een gevolg was van hare verlamming. Deze kon even goed doorgaan voor diepe andoening; want zij hield de hand van den major vast, en zij zacht sprak en moede deed om de tranen, die in hare ogen opwelden, terug te dringen; « Trouwste, beste vriend mijnner ouders, wees ook zulk een vriend voor de kleine Hilda! »
Ze zag hem hierbij innig aan. Annetta hield zich bescheiden en schuw op den achtergrond; zij ook was in hoogte mate verast. Ze had echter geen tijd om na te denken, want de major wendde zich thans tot haar, nadat hij Hilda hartelijk had welkom gezegd.
De laatste laatste zij haar voor te stellen : « Mijn rechteoende, jufvrouw Norden, die — te haperde een oogenblik, doch vervolgde toen met vrochtere oogen — die de goede om hans zou vriendelijk was, als de vriendin van zijne Hilda uit te noodigen naar hier te komen! »
« En aan wie om hans, sprak de major glimlachend, grooten hals verschuldigd is voor zoek heeft voldaan, waarmede u aan zijn verzoek heeft voldaan. Van vorenzen om u hier te zien, jufvrouw Norden. Kom, dames, mijnne moeder wacht u. »
Zacht school Hilda haren arm door den zijnen.
« Mag ik u ondersteunen? Welk ongeluk is u overkomen? » vroeg ze bezorgd.
« Ik heb den voet gebroken, doch hij is bijna weer genezen, maar een oude « invalide » als ik, doet het toch een groot genoezen zulk een voortreffelijke steun te vinden in een lief meisje. Het was zeer lief van de kleine Hilda, dat ze om hans niet vergat en zijn verzoek inwilligde. Maar ik sta verbaasd dat mijn wilde lieveling tot zulk een lijne jonge dame is overgegaan! Door Gauthers mededeling was ik weliswaar hierop enigzins voorbereid doch de verandering tusschen den tijd dat ik kleine Hilda voor het laatst zag en thans, is overweldigend groot.
— Die verandering bepaald zich alleen tot het uiterlijke, om hans, Gij hoort, ik neem u met bij denzelfden naam als vroeger. Mag ik dat blijven doen?
Hare naive vraag hielp hem prachdig uit de

verlegenheid, die zich een oogenblik van hom dreigde meester te maken. In zijn herinnering leefde Hilda als kind en naar hare brieven te oordeelen had hij gedacht, dat ze dit thans nog tamelijk wet zijn zou. En nu stond ze voor hem in den volsten blaaz haar achttien jaren, het juiste evenbeeld hanc moeder, die hij in zijne jeugd zoo innig had lief gehad.
Als hij aan den tijd dacht, scheen hij in zijne eigen oog en een oud man. Zijn haren begonnen te grijzen. Niet onder sporen na te laten, was de tijd over zijn hoofd heersgezand. Veel had hij doordleed; daarom was hij de wereld moedel geworden. Met de twa ze jonge meisjes die heden zijne huis bezaantelen, schenen opnieuw een klein stakje wereld binnen te dragen en zijne stille, vreeszake landelijk rust. Evenwel — hij moest tevreden zijn, hij zelve had ze gecroepen om zijn huis op te vroolijken.
In de behagelijk ingerichte tonenkamer werden de jeugdige gasten opgewacht door eene achtjarige vrouw. Burghofen's moeder bracht daar het grootste deel van het jaar door. Het deakbeel van den major om voor deze in Hilda een zelschaps-jufvrouw te vinden had er veel toe bijdragen om zijne uitnooing tot deze laatste te bespedigen, doch zijne zoolde bedelingen vonden bij de oude dame zelve weinig bijval.
Ik moet niet huns, sprak ze, of het aangeen om voor mij elz, zulk een jong meisje in mijn onmiddelijke omzeving te hebben, mischien zelve meer behoeft aan gezelligheid heeft, dan dat zij mij die brengen zal. De jeugd is niet als wij; hanc is het haar hier in onze landelijke eenzaamheid spoedig vervelen. Gest maar eens dacht, het jonge meisje kan u nog veel eens tot het zinn. Vergeet niet, dat ze een kleindochter van den onden Echten is!
Den major was het bij deze woorden angstig te moede geworden en hierna had het besluit om Hilda en vriendin mede te laten brengen, zijn ontstaan te danken.
Opmerkaam sloeg hij Annetta Norden gade terwijl hij de beide dames naar zijne moeder geleide en stond veranderd over haar lief gezicht met de schoone, teuringe oogen. Oik hare schitterende lachgeheid beviel hem. Hij behandelde haar met de meeste hofteijkheid,

Goedgekeurd met 9 stemmen tegen 1 onthouding (M. Voncken).
De raad keurt vervolgens goed de stadsbegroting voor 1905, als ook de begroting en de rekening van D. L. V. Kerk, de begroting en rekening der Burgerlijke Godshuizen en de begroting van het Armenbureau.
De raad hernieuwt het mandaat van M. Berden als lid van het Armenbureau, en noemt M. Jos. Jorissen als beambte op het Stadssecretariaat.
M. Jacques Christiaens wordt benoemd voor het amandek der straatlantaarnen, en de echtgenote Moesen-Gullens voor het ransgen van het stadhuus.
Het is met de diepste voldoening dat onze medeburgers de benoeming van den achtereik amht van Schepen der stad Tongeren vernomen hebben.
Indertdaad, deze keus is uitmuntend. De gekroonde kennissen in zaken van M. Modyve, die gver welken hij steeds in den raad aan den d'g geleger heeft voor de verdediging der belangrijke zaken lastgevers, als ook zijne onwankelbare ghetheid aan de goede zaak, duiden heel natuurlijk M. Modyve de stemmen zijner collega's aan.
Wij sturen M. Modyve onze hartelijkste gelukwenschen en hopen hem lange jaren het schepensambit te zien vervullen!
Ad multos annos!

STADS- en PROVINCIENIEUWS.
Paardemarkt te Tongeren, DONDERDAG 6 APRIL.
Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 441 koeken en kalveren, 233 vette varkens en 4548 magere varkens, 0 schapen.
Apotheek. — Zondagsrust.
ZONDAG 26 FEBRUARI zal de Apotheek van M. SWINKELS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.
GENOOTSCHAP VAN DEN HEILIGEN VINCENTIUS A PAULO. — Voordrachten van Apotheek, gegeven door M. den Abt Meens, aan de Heeren der stad.
Dinsdag 28 Februari, om kwart voor zes uren, in het Kapittel van O. L. V. Kerk, VI° Voordracht. — Onderwerp :
Les mautaises lectures, 3e obstacle à la Foi.
Volksbond St-Maternus.
Zondag 26 FEBRUARI aanstaande, om 8 ure 's avonds, **Concert van Bromphloa**, geleed door de trekking eene **TOMMILLA**.
Vrije toegang uitsluitelijk voor de leden en hune familie. — Kinderen onder de 10 jaar worden niet toegelaten.
N. B. — Dit bericht zal dienen als uitnooingskaart.
Her Bstruwa.
— **Volksbond St-Maternus.** — Wij vernemen dat in eene vergadering van het Hoofdbestuur van den « Volksbond », dezer dagen gehouden, M. Jos. Delvoie, Advokaat en Provinciaal raadslid te Tongeren, met eenparigheid gekozen werd tot Voorzitter dezer bloeiende werklieden-vereeniging, in vervanging van zijnen betrouwd vader, M. D'V. Delvoie, zalliger.
Beterre keus zou het bestuur voorzeker

zag er nog zoo frisch en jong uit, dat ze hem onmogelijk om den hals kon vallen. Maar zij overwon spoedig hare verlegenheid, die een gevolg was van hare verlamming. Deze kon even goed doorgaan voor diepe andoening; want zij hield de hand van den major vast, en zij zacht sprak en moede deed om de tranen, die in hare ogen opwelden, terug te dringen; « Trouwste, beste vriend mijnner ouders, wees ook zulk een vriend voor de kleine Hilda! »
Ze zag hem hierbij innig aan. Annetta hield zich bescheiden en schuw op den achtergrond; zij ook was in hoogte mate verast. Ze had echter geen tijd om na te denken, want de major wendde zich thans tot haar, nadat hij Hilda hartelijk had welkom gezegd.
De laatste laatste zij haar voor te stellen : « Mijn rechteoende, jufvrouw Norden, die — te haperde een oogenblik, doch vervolgde toen met vrochtere oogen — die de goede om hans zou vriendelijk was, als de vriendin van zijne Hilda uit te noodigen naar hier te komen! »
« En aan wie om hans, sprak de major glimlachend, grooten hals verschuldigd is voor zoek heeft voldaan, waarmede u aan zijn verzoek heeft voldaan. Van vorenzen om u hier te zien, jufvrouw Norden. Kom, dames, mijnne moeder wacht u. »
Zacht school Hilda haren arm door den zijnen.
« Mag ik u ondersteunen? Welk ongeluk is u overkomen? » vroeg ze bezorgd.
« Ik heb den voet gebroken, doch hij is bijna weer genezen, maar een oude « invalide » als ik, doet het toch een groot genoezen zulk een voort